

Nezapomínám (feat. Marpo) - Sebastian

Na záda se mi lepí stesk,
nevím jestli zvládnu ho jako dřív,
celej dům teď plnej propastí,
dívá se na mě i vlastní stín.

Pomalu dochází mi dech,
když se díváš, nic nevidíš,
všechny ty dny jsou tak šedivý,
prosim Tě, chci už jenom odejít, já...

Všechny ty dny jsou tak šedivý,
prosim Tě, chci už jenom odejít
a nechat Tě v tom v klidu být.

Dlouho jsem byl ticho, neříkal jsem vůbec nic,
teď děkuju Bohu za to, že ty stavy už zmizely pryč,
já nezapomínám, ten pocit mě svírá,
jak seděl jsem v bytě
a díval se na to jak na záda dýchá.

Vo-o-ou, vo-o-ou, vo-o-ou, vo-o-ou,
na záda dýchá,
vo-o-ou, vo-o-ou, vo-o-ou, vo-o-ou,
na záda dýchá.

Řekni mi kolik večerů strávil,
že jsem to bombil Tramalem, abych to klidnil,
abych se vrátil na zemi, jak sem Ti slíbil,
tak abych činil.

Aby jsem přemejšlel,
než něco vypustím z huby a pořád Tě vinil,
ze scénářů, který se nestanou,
potom se šíleně zřídil.

Řídil pak motorku,
dorazil ve zdraví, to díky Bohu,
beru za osobní prohru,
deprese mám jako drogu, tahaj' mě šíleně dolů.

I když to vypadá,
že mi dva nemůžem sedět u stolu tak nějak spolu,
dalas mi velikou školu,
i přes tu velikou vlnu vzdoru.

Uh, a ležím na zemi, krabička cigaret (cigaret),
cejtim se sick jako lazaret (lazaret),
pořád mi klepají na dveře,
najdi si odbornou pomoc,
ale funguje jen dočasně.

Sto metrů čtverečních a zas takový dusno
a s každou další hádkou padáme zas na dno,
když se mi podíváš do vočí, vidíš mrtvo,
no tak mi řekni, kde se to, do p**i, zvirtlo.

Když se mi podíváš do vočí, vidíš mrtvo,
tak mi řekni, kde se to do píči zvirtlo,
kde se to, do p**i, zvirtlo.

Dlouho jsem byl ticho, neříkal jsem vůbec nic,
teď děkuju Bohu za to, že ty stavy už zmizely pryč,
já nezapomínám, ten pocit mě svírá,
jak seděl jsem v bytě
a díval se na to jak na záda dýchá.

Jak na záda dýchá, dýchá, dýchá, dýchá,
dýchá, dýchá,
jak na záda dýchá, dýchá, dýchá, dýchá,
dýchá, dýchá.